

Butlletí de Salesians Cooperadors

Inspecció Mare de Déu de la Mercè

Num 71 - Juny, 2011

Calendari provincial

Octubre 2011

29 oct. (diss) al 1 nov. (dima.):

Encuentro Regional Ibérico.

El Escorial (Madrid).

El rostre "indignat" de Déu

Editorial

No sé què se n'haurà fet, ni com haurà esdevingut el moviment 15M en el moment en que llegiu aquest article però vull dir-vos que m'adhereixo plenament al que manifesta. I les raons no són poques:

- En primer lloc, és un moviment de **persones corrents i plurals** (progressistes i conservadors, creients i no creients...)
- En segon lloc, perquè manifesten una profunda **preocupació** pel matrimoni indissoluble entre la política i l'economia i les finances.
- En tercer lloc, perquè recorden els **drets bàsics** que haurien de cobrir-se: vivenda, treball, salut, cultura, educació... el consum dels bens necessaris (interessant aquesta "coletilla" al consum)... i perquè fa veure que **el sistema econòmic i polític actual** no aten aquestes prioritats.
- També perquè **critica l'ansia i acumulació de poder i diners per part d'uns pocs** com a causa de les desigualtats més abismals. No pot ser, per exemple, que el Banco de Castilla La Mancha (el que

**SURT AL
CARRER
15.05.11**

Sumari:

pàg

- 1 - El rostre "indignat" de Déu.
- 2 - Solidaritat econòmica.
- 3 - Fem camí junts.
- 4 - Compartim vocació.
- 5 - Un SI en el camí.
- Retiro de Cuaresma.
- 6 - Pasqua a Ciutadella.
- 7 - Asamblea final.
- Nueva evangelización.
- 9 - Aneu i prediqueu la Bona nova.
- 10 - La caza del zorro.
- 11 - Parlem amb ...Joanita Andreo.
- Esdeveniments familiars.

Pàgina web: www.cooperadors.salesians.info

E-mail de contacte: mercefrancesc@gmail.com

més diners ha costat al govern espanyol salvar-lo de la crisi) el dirigeixi un diputat del PSOE i el sotsdirigeixi el marit de la Dolores de Cospedal. No pot ser que un dels dictadors més sanguinaris de l'Àfrica (en Teodor Obiang, de Guinea Equatorial, la nostra antiga colònia) tingui guardada la seva fortuna en el Banco de Santander. No pot ser que Espanya decideixi intervenir bèl·licament a Líbia (i no al Sahara Occidental) simplement perquè a Repsol li interessa aconseguir possibles acords comercials petrolers que amb Gadafi al poder ni podia somniar... I no segueixo perquè no acabaria...

- També estic d'acord que no hem de fiar el nostre futur a una **abstracta rentabilitat econòmica** que mai redunda en benefici de la majoria (estic parlant dels fons de pensió).

- I finalment perquè cal una revolució pacífica, ètica, cal tornar a posar **la persona per davant**

del diner. I crec que les coses es poden canviar, que cadascun de nosaltres podem canviar i ajudar a **canviar-ho** unint-se molta gent. Tota aquella gent normal, corrent i plural.

No sé, Déu acostuma a manifestar-se en el silenci. Però des del 15 de maig de 2011 s'ha deixat sentir en el rostre dels acampats per les places de les ciutats d'Espanya. Em recorda allò de les tribus d'Israel acampades i congregades per un Déu que havia sentit el clam del seu poble i s'indigna contra el faraó.

Jaume Bernadet

Coordinador provincial.

Solidaritat econòmica

Vocalia d'economia

La solidaritat econòmica dels SSCC de la nostra província es podria qualificar de modèlica. Enguany hem assolit una fita molt important com és el poder fer front a totes les despeses de les trobades associatives provincials. S'ha donat continuïtat a la nostra aportació del 15% del pressupost a CSTM, VOLS i FCJDBC, i destinat un 5% adicional a l'obra que porta a terme el Centre de SSCC de Sant Boi.

També és important destacar que actualment el 84% de les quotes estan domiciliades, el que suposa un estalvi important d'energies i despeses i una seguretat en la tresoreria de l'Associació que permet atendre les despeses amb total regularitat.

Amb data 10 de gener, es va enviar a la SER la relació de les aportacions de cada SC per la confecció del corresponent certificat que faci possible la desgravació en el IRPF, de moment no s'han rebut, però el llistat em

consta que està passat a Hisenda, així que podeu incloure, en la declaració, les aportacions que figuren en el balanç del vostre centre.

Les aportacions a CSTM durant aquest curs han estat de 300€ del Centre de Meridiana per el Projecte Estrella-2010, 200 € les Admas de Sant Vicenç dels Horts i 533,70 € el Centre de Badalona per el Projecte Estrella-2011.

Des de aquesta vocalia i crec que en nom de tot el Consell Provincial, volem agrair el treball de tots els Administradors i Coordinadors Locals, que amb la seva dedicació han facilitat en tot moment la nostra tasca.

Una abraçada en Don Bosco.

Salvador Chichierchia
Administrador Provincial

SORTIDA PARROQUIAL

Aquest any i després d'uns quants anys, s'ha tornat a fer una sortida Parroquial. L'èxit va ser total, per l'ambient que es va crear i per la gran participació per part de tots els grups de la comunitat: de joves, de grans, de Llars Don Bosco, de cooperadors, de catequistes, de parelles, de teatre (grup de joves i pares de l'escola) i de monitors d'esplai. També d'altres feligresos i col·laboradors.

El lloc de la trobada va ser Castelnou de Bages, com ja sabeu súper agradable i amb un munt de possibilitats. Des dels jocs de pista pels petits i joves fins a les passejades pel bosc o la tranquil·litat que ofereix la natura, la pau d'una ermita... Va ser **un dia per retrobar-nos i compartir vida**, l'Eucaristia, dinar i jocs. Realment vam marxar a casa satisfets i relaxats, que sempre va bé i també és important! Per últim, cal no oblidar que hi va haver moments molt emotius. Entre d'altres, la lectura del **manifest en contra dels conflictes a DuoKué**, amb el qual tots ens vam sentir units en la pregària.

LES NOSTRES FAMILIES

Durant aquest any celebrem esdeveniments que per a nosaltres són molt importants i ens omplen de joia.

La Marta, filla de la Paqui i en Joan que està a punt de fer l'anyet, rebrà el sagrament del baptisme a la Parròquia de Maria Auxiliadora.

En Daniel, el petit del Lluís i la Núria que l'anyet ja l'ha passat, també serà batejat. I en **Manel**, el gran, anirà a combregar per primera vegada a la Parròquia Mare de Déu de Montserrat.

Per últim, **la Laia i la Clara**, nétes del Ciscu i la Virtú ens han fet ja 14 mesos i esperen **un cosinet**. Tots estan preciosos i precioses i en donem gràcies.

ANIMACIO DEL GRUP

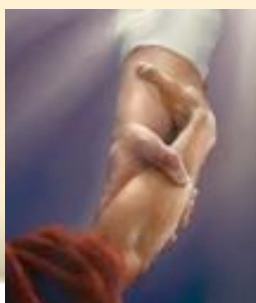
També us volem comunicar que en aquest curs hem tingut canvi d'animadora. la **Fina Culla** va canviar de comunitat. Des d'aquí li volem agrair la bona tasca feta entre nosaltres. Enguany gaudim de la companyia i l'animació de la **Lolita Ribot** que repeteix ja que ella va iniciar el nostre grup de Terrassa. Aquest any farà 23 anys . I seguim fent camí junts!

El passat 21 de maig ens vam reunir els dos grups del centre Don Bosco per a celebrar la nostra trobada anual. Vam començar amb una pregària i seguidament vam veure i comentar els dos muntatges audiovisuals dels 125 anys dels salesians i dels 125 de les salesianes. Un repàs per cases i cares amb qui hem compartit molts anys de vocació. Després de fer un repàs de la nostra activitat durant aquest curs, vam mirar el futur i vam començar a pensar en la trobada d'inici de curs. Com sempre, vam acabar "gastronòmicament" i en un ambient festiu.

Volem compartir amb vosaltres un dels textos que vam llegir a la pregària

**Ens has escollit i ens has cridat a nosaltres,
que no som pas gran cosa.**

**Ens has dit que som importants per a tu,
que ens necessites.**

**Tu vols ,que en les nostres petites vides,
en les coses que fem i en els llocs on estem
hi portem la teva esperança,
el teu amor, la teva pau, la teva força.**

**Ens has dit que confies en nosaltres:
que som els teus braços, les teves mans,
les teves paraules, el teu cor.**

**Ens has escollit i ens has cridat.
Et donem gràcies per la confiança
que has posat en nosaltres,
i et demanem la teva força
per saber-hi correspondre.**

Un SI en el camino

Des del centre Maria Mazzarello

Retiro de Cuaresma

Vida d'Associació

Así como Don Bosco embriagaba a sus jóvenes con su presencia; todo el Retiro Cuaresmal de Salesianos Cooperadores de Barcelona 2011, estuvo embriagado de la presencia de Dios.

Yo, como aspirante a salesiana cooperadora del grupo de la Parroquia de Sant Oleguer me atrevo a compartir con ustedes mi humilde experiencia, resumiéndolo en 4 frases esenciales.

Acompanyament!: "...nunca me sentí sola...Tenía la compañía de mis hermanos en la fé y salesianos cooperadores , Albert, Mercé, Berta, Toni, Cari y sus respectivas familias que no dejan de ser importantes."

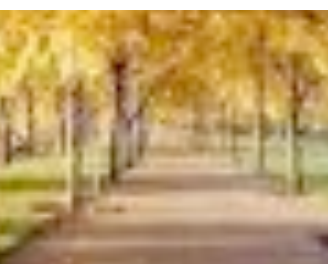
Perdó: Diría que fue el momento más profundo del retiro, donde en un pequeño salón todos abrimos nuestros corazones entre cantos, y oraciones y abiertamente expusimos nuestras debilidades, buscando el perdón de Dios y recibiendo de esta forma el abrazo de su Gracia.

Trobada amb el Pare: Una vez en gracia con Dios, celebramos juntos la Eucaristía del Domingo en comunión con el Padre, el Hijo , el Espíritu Santo y las familias salesianas que se encontraban.

Enviados a Acompañar!: Creo, fue el susurro de Don Bosco en nuestro oído, obra y gracia de Dios , para la humanidad. Me refiero a aquel susurro que nunca se cansaba de poner en práctica con sus muchachos queridos. CON TODOS NOSOTROS!!! CONTIGO!!!

Enviados AHORA MAS QUE NUNCA A ACOMPAÑAR!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Bendiciones
Rosy

María Puiggrós
Salesiana cooperadora.

Pasqua Familiar

Ens hem deixat seduir. Tots i cada un de nosaltres. Hem respòs a la crida i la Pasqua familiar ja és una realitat. Gràcies a tots els que ho heu fet possible des de la idea, la preparació, publicitat, intenció, la casa, els que no heu pogut venir però us interessàveu, els que ja us heu brindat per col.laborar de cara al curs vinent...etc.

Hi ha hagut estones de tot; per reflexionar Eucaristia i cinefòrum divendres i per jocs en família, i vetlla.

Hi ha hagut una ajudant-nos en sense protagonismes. Hem estat uns moments irrepetibles, amb Ens ho hem passat molt bé i

, jugar, compartir, admirar, pregar. dissabte pregària matinal, via crucis, eucaristia, sopar

gran complicitat, tot moment, una família que ha compartit sencillesa, intensitat, ganes...etc. tenim ganes de repetir!.

Us deixo algunes imatges dels

diferents moments.

En motiu dels 50 anys de l'obra salesiana de Sabadell, aquest any hem celebrat l'assemblea de fi de curs dels salesians cooperadors (sscc) de la província de Barcelona a l'escola de Sant Joan Bosco de Sabadell.

Vam començar de bon matí amb un petit esmorzar. Era moment de **retrobar-nos**, intercanviar petons, abraçades i de canvis d'impressions amb altres membres de l'associació.

L'assemblea es va iniciar amb una breu pregària. Tot seguit el Jaume ens va presentar la revisió del curs, reflexionant sobre cada objectiu i el seu grau d'assoliment. Com hem cuidat durant aquest curs la nostra formació, l'acompanyament a tots els membres de l'associació, la nostra col.laboració en la pastoral familiar del nostre entorn,

A continuació vam afegir-nos a la celebració de l'eucaristia de la comunitat parroquial de l'església de Sant Oleguer. Va ser una celebració especial, perquè la Montse Pujol, treballadora de l'escola i amb llarga trajectòria a l'obra salesiana, APA, VOLS, ...feia la **promesa com a salesiana cooperadora**.

El Jaume va fer una presentació visual destacant la importància de l'associació per a viure el **carisma salesià**, per l'ànim i suport

que pot donar la **comunitat** en els moments necessaris.

Ens va alegrar molt la presència de'n Josep Obiols, molt estimat a Sabadell, que, amb en Narcís Frigola i altres, van ser persones importants en la descoberta de la vocació salesiana de la Montse.

Els sscc renovem la nostra promesa, aproximadament cada 3 anys i aprofitant la de la Montse, la resta de membres del centre de Sabadell vam renovar la nostra.

El pisolabis final va posar fi a un matí interessant i emocionant.

Mercè Felip
SSCC del centre de Sabadell

Nueva evangelización

*Article d'opinió

Desde no hace poco tiempo en muchos medios religiosos andamos con cierta inquietud en relación con este tema. Se lo van planteando en diversas parroquias, aunque sea de forma oficiosa, pero aparece incluso en las asambleas parroquiales, comentarios de catequistas... y en realidad se nota en el ambiente, relacionado con este tema, cierto despiste. El asunto parece que sí es interesante, parece que gusta e inquieta, sobre todo en: a quién toca llevarlo a cabo, el cómo ponerlo en marcha...¿en marcha? pero si no se sabe en qué consiste, ni cómo se articula, ni cómo afectaría a los fieles. ¿Habría que ir casa por casa?, o a través del cine? o del bar? esto sería propio de otro tiempo. Ahora estamos ante los progresos tecnológicos. La comunicación en la Era DIGITAL, tal vez sería mejor meterlo en Internet, estaría bien evangelizar a través de Youtube pues nos encontramos ante un cambio de época gracias a los cambios de la técnica y la ciencia; hemos superado aquellos cambios de cultura que se necesitaban dos décadas para llevarlos a cabo. Ahora lo importante sería trazar

óptimamente gracias al Espíritu Santo (auténtico protagonista) lo que debe llevar a cabo esta generación. Pensar bien en serio qué prácticas no funcionan, en qué nos hemos equivocado y qué experiencias de éxito hemos tenido y cuales se pueden imitar. Estamos en un mar de dudas que se tiene que superar tratando de percibir la Nueva Evangelización como lo que hay que llevar a cabo sin autosuficiencia y con una mentalidad pastoral que se resiste a dejar de hacer las cosas como siempre se han hecho. Quien ama la propia fe se preocupará también de testimoniarla llevándola a otros.

La fe se robustece transmitiéndola con un estilo audaz en nuevos escenarios que surgen dentro de la historia y convertirlos en lugares de testimonio y anuncio del Evangelio. No se puede transmitir el Evangelio sin saber lo que significa **ESTAR** con Jesús comunicando el don cristiano de la esperanza, el fervor, la confianza en que la Iglesia de la Nueva Evangelización sea capaz de mostrar el Espíritu en todos los ámbitos que la guía: la transmisión de la fe, acciones coordinadas de las parroquias, la familia... la escuela...y un plan en armonía con lo que se pretenda lograr todos bien coordinados. -En octubre próximo se celebrará el Sínodo sobre Nueva Evangelización para recuperar el ardor apostólico y ser imaginativa para una época de evangelización total y global. Este, junto a las múltiples inquietudes a las que aún llega Benet -XVI, es el modelo de papado para el siglo XXI. La inquietud por las dos formas de Amor que decía san Agustín en su tiempo: El amor a sí mismo hasta la absorción del mundo y el amor al otro hasta la renuncia de sí mismo. Esta inquietud impera notablemente en la actualidad, por lo que la Iglesia se plantea la necesidad de una nueva Evangelización en la que se manifieste de forma clara que todo lo que el Hombre necesita sólo puede provenir de Dios. Sería una experiencia intentar manifestarnos en continuo Adviento, en orientación relacionada con el regreso de Cristo Resucitado, la Parusía que nos lleva a vivir el tiempo antes de Xtº. el tiempo de espera para la 2ª venida que nos haría vivir en perspectiva de futuro, del Cristo que viene. No sé qué me lleva a escribir así cuando la ética y la moral se

retrasan tanto en relación a los progresos técnicos y científicos. Si ni siquiera a nuestras celebraciones litúrgicas les damos el dinamismo y la alegría que encierran en sí. Recuerdo ahora mi presencia en el último Pregón Pascual, sí, la noche del 23 de abril, no importa donde estuviera, con qué escasa pasión, con qué escaso gozo y con qué triste alegría se transmitió una oración que está rebotante de entusiasmo por el piropo a la feliz culpa que mereció tal Redentor..., por la noche tan dichosa que une el cielo con la tierra, lo humano y lo divino..., en que **Cristo resucitó** de entre los muertos..., el lucero que no conoce ocaso y es Cristo Resucitado..., y vive y reina glorioso...! Es la mejor y más

festiva oración que puede transmitir la Cristiandad en una noche tan dichosa...que ahuyenta los pecados, lava las culpas, devuelve la alegría a los tristes, expulsa el odio, trae la concordia...**¿de verdad no vamos a ser capaces de transmitir todo esto???** ¡Pero si tenemos que vivir como **<hombres nuevos>** dando una forma Pascual a nuestra existencia! dice el papa

Manuel Alonso

SSCC del centre Don Bosco

* Els articles i les propostes publicades en aquestes seccions, són opinions personals i poden no reflectir l'opinió de l'Associació de SSCC.

De boca a orella *

En aquest espai podem compartir aquells materials, pel·lícules, webs, cançons, llibres, imatges, notícies, ... que ens han agradat i creiem que poden ser interessants pels altres. Podeu enviar les vostres ressenyes a mercefrancesc@gmail.com

Amb les vivències de l'estiu segur que omplirem la secció del curs vinent. Esperem la teva proposta.

Això va dir Jesús als seus deixebles i ens ho diu a cada un dels batejats. I quina és aquesta gran notícia?: Hi ha un camí de salvació. Només ens cal arribar a un cim, el darrer cim, Crist.

Tant se val si ho fem en una etapa com en vuitanta, Si ascendim, baixem i tornem a pujar. Si descansem molt o poc. Si errem el camí o canviem de ruta. El camí és únic i clar. És **el camí de l'amor**, de l'entrega. És la ruta de la mort lenta que dóna fruit (Si el gra de blat no cau a terra i mor no dóna fruit). És el nostre via crucis que ens portarà al via lucis. Jesús ens hi espera, ens agafarà de la mà (feu-vos com nens) i ens durà cap al Pare.

Quan veieu el vostre fill a la primera ecografia, quan heu aprovat un examen difícil o heu fet cim no heu telefonat, enviat un mail o sms tot d'una: Ja som pares!, per fi aprovat!, he arribat!. Quina alegria, no?. Idò així entenc que hem de predicar. **Amb entusiasme** (que no fanatisme), amb alegria i joia. A tots, per què no?.

Qui pot callar quan es coneixedor d'una gran i bona notícia?. Alerta que predicar no vol dir convèncer, obligar, sinó mostrar, viure. I penso que no cal ser perfectes per a fer això. No és necessari estar en gràcia contínua sinó en estat de renovació contínua. Per això no podem centrar el missatge en nosaltres sinó en Ell.

Però realment sabem? Doncs no. Som analfabets com aquell senzills pescadors (veniu i us faré pescadors d'homes) que per la gràcia de l'Esperit Sant van ser capaços de morir. Penseu, estaríeu disposats a perdre la vida per alguna cosa en la que no creieu i comptant només amb les vostres forces?.

Nosaltres no sabem. Partim d'una base, l'Evangeli. És una base teòrica que donem per bona però que ens aporta poc si no la posem en pràctica. Crec indispensable tenir experiència de Déu, d'Amor per a poder transmetre el missatge de Crist. Nosaltres podem percebre Déu i quan passa no es pot callar!. Els que fem muntanya ho sabem. Quan veiem una fita sabem que algú hi ha passat abans i ha pensat en nosaltres sense coneix-

se'ns. No el veiem però no ens cal. Ens en fiem.

I quines poden ser les nostres fites que ens permeten percebre Déu i tenir-ne experiència?. Segur que n'hi ha moltíssimes:

la pregària (la respiració de l'ànima), l'amor pur en tots els seus vessants tant el que rebem com el que donem, l'Eucaristia... cada un ha de cercar la manera de trobar el camí per a fer el cim.

Permeteu-me que us expliqui molt breument una d'aquestes experiències que et posen en contacte directe. Comptava amb divuit anys quan a catequesi ens van animar a fer un apostolat (sortir de la part teòrica). Vaig decidir anar cada cap de setmana i durant un any al Cotelengo de Barcelona.

Si no hagués estat per una de les monges no hauria passat de l'entrada doncs impressionava bastant. Vaig començar per feines senzilles, fer llits, escombrar...etc. Cada dia passava varies vegades pel costat d'un nano disminuït físic i psíquic. No el podia deixar de mirar però era incapaç de mirar-lo als ulls. Ell no es movia per res. Tenia el cap molt gros, els braços plegats davant el pit i els dits rígids. Tothom sortia a passejar però ell no. Ningú l'agafava. Un dia la monja em va dir si volia treure algú al patí. Vaig preguntar per ell. I així va començar la nostra història. Li explicava les coses que veia. Un dia se'm va ocórrer preguntar-li: saps xiular?. No em va contestar però jo vaig partir a xiular. I quina va ser la meva sorpresa quan el vaig mirar i el trobo ajuntant els llavis intentant-ho. En veure'm va dissimular. Jo li vaig fer broma i vaig riure. A partir d'aquell dia passava la setmana pensant en el cap de setmana. I ell m'esperava. Quan jo arribava i em veia pel finestral girava el cap lleugerament. I van passar els dies i les setmanes i va aprendre les vocals i xiulava, a la seva manera. Però va arribar el dia, el darrer dia. Vaig seure al seu costat com ja era costum a les nostres passejades. Li vaig explicar

sense poder-lo mirar als ulls que havia de partir i mentre li ho explicava vaig veure de reüll que es movia alguna cosa. Em vaig girar.

Si, en Luis es movia!. Va allargar el braç. Li vaig agafar la mà. Em va apretar i va dir: "mamà". Vaig plorar d'alegria. Encara avui vint anys després m'emociona.

Quan algú sent l'amor pur dins seu, com pot callar?

Viviu experiències d'amor. Tantes com pugueu interiors i exteriors.

Aneu i prediqueu la BONANOVA!!!

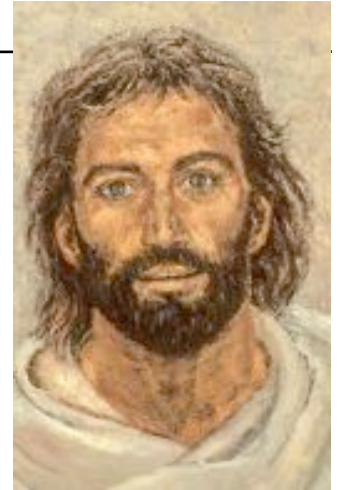
Bernat Caritg Monfort.
SSCC Ciutadella

"Els contes de l'Àngel": La caza del zorro

Necesitamos ojos intuitivos para contemplar la realidad histórica que nos toca vivir, para captar los puntos de referencia que nos permitan comprender la situación de la Iglesia con objetividad y realismo. Jesús dijo: "Yo soy la luz del mundo; el que me siga no caminará en la oscuridad, sino que tendrá la luz de la vida" (Jn 8,12). Sólo poniendo los ojos en Jesús sabremos entregar todo lo demás por él y seremos lúcidos para hacer prevalecer la verdad, la bondad y la belleza de nuestros proyectos de vida.

Angel Asurmendi
SDB Sarrià

El abad de un monasterio estaba muy preocupado porque, aunque eran muchos los que entran en el noviciado, también eran muchos los que, pasado algún tiempo, lo dejaban. Irremediablemente, tras unos años, la práctica totalidad de quienes había sido recibidos con tanta ilusión marchaban aduciendo diversas razones. Eran muy pocos los que permanecían. Consciente de la situación, el abad no se dejaba engañar cuando sus consejeros intentaban animarle señalándole cuántos eran los que llamaban a la puerta. Un día, mientras meditaba sobre sus inquietudes, vio una escena que le iluminó por completo: la caza del zorro. El pobre animal corría campo a través. Le perseguía una jauría de perros y, más atrás, a caballo, los cazadores. El zorro corría y corría, y los perros, tras él, ladraban veloces intentando darle alcance. Pero el abad observó que, al cabo de aquel gran alboroto, sólo un par de perros continuaban la carrera; los demás habían ido abandonando la persecución y se les veía, por aquí y por allá, descansando o entretenidos en otros olisqueos. Cuando, por fin, hubo terminado la cacería, el abad se acercó a uno de los caballeros con esta sola, y para él trascendental, pregunta:

- ¿Por qué aquellos dos perros, cuando la mayoría habían abandonado, siguieron al zorro hasta el final?

El cazador sonrió y, como sin necesitar mucha reflexión para explicar el motivo de una conducta a la que estaba más que acostumbrado, le respondió:

- Mire Padre, al principio todos los perros corren y ladran, pero la mayoría no ha visto al zorro, simplemente corren en medio del barullo. Hasta el final **sólo llegan los que sí han visto al zorro.**

Oñate Landa, J.:
De la experiencia a la fe. Una propuesta pedagógica.

El meu nom és Joanita Andreo Torrents. Tinc 3 fills, 7 nets i 80 anys. En fa 34 que sóc vídua d'en Jordi Rosell, SSCC.

Déu sempre s'enamora dels bons. Nosaltres érem del Moviment Familiar Cristià, i la nostra vida era parroquial. No

coneixíem ni D. Bosco ni els salesians. En sabíem alguna cosa perquè en Jordi portava el Butlletí Salesià a casa (sempre és bona la comunicació). A través d'aquest vam descobrir l'esperit missioner dels salesians i va ser aquest esperit el motiu pel qual vam portar els nostres fills a l'escola. Així va començar la nostra vida als salesians.

Des que els nens van entrar en Jordi va formar part de la Junta de Pares. Gràcies a aquesta Junta vam trobar una bona cantera per poder promocionar el Moviment Familiar Cristià. Cada mes fèiem col·loquis, xerrades... fins formar 6 equips.

Un bon dia, el director Jesús Idoate ens diu que ens visitaran D. Joaquim Sáez i D. Xavier Rubio (de Madrid). El motiu era presentar el Moviment de Llars Don Bosco als 6 equips de matrimonis i deixar el MFC. Ho vam trobar tan lògic i coherent que així ho vam fer. Encara no sabíem res dels SSCC. Quan en vam saber, no ens vam animar perquè no era el nostre ideal. Més tard, D. Jesús ens va insistir per anar a un Consejo Ibérico a Madrid. Va ser allà on vam descobrir **l'espiritualitat profunda de D. Bosco i l'ambient d'oració senzill i familiar**.

A la tornada vam començar la formació salesiana. D. Joaquim va crear un consell, amb membres d'altres centres, continuant la nostra formació. Vam descobrir una vocació tranquil·la i serena (tot i l'alegria de D. Bosco); tranquil·litat

que m'ha ajudat a acceptar els esdeveniments de la meua vida.

El dia de la Promesa, el 23 de maig de 1974, vam dir que sí i aquest **Sí** va ser el que em va portar a acceptar ser delegada de grups i coordinadora (en dos moments diferents) del centre de Badalona.

Vull agrair a tots els salesians i les salesianes que han passat per la meua vida, el seu testimoni i la seva entrega. També a les FMA de Sepúlveda que em van acollir al seu grup

Com veig l'Associació? Tenim **una joventut que viu l'esperit de D. Bosco**, ferma i molt ben formada. Hem de comptar amb ells per poder tirar endavant la nostra Associació.

Trobo a faltar, això sí, una mica més de relació entre els joves i els grans; necessitem conèixe'ns.

Què li falta a l'Associació? Vocacions, religioses i laiques.

Què podem fer? Preguar a Maria Auxiliadora, a D. Bosco i **ser testimonis de vida cristiana i salesiana**.

Joanita Andreo
CCSS de Badalona

**Bones
vacances !!!**

Esdeveniments familiars

Des de la publicació de l'últim butlletí s'han donat els següents esdeveniments:

- ★ Ens ha deixat per anar a la casa del Pare:
- El pare del Carles Sánchez, SSCC del centre de sant Boi (22 de maig).

Preguem per ell.